

ΕΠΙΧΡΕΩΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗ
24 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1909

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΕΤΟΣ ΚΘ'
ΑΡΙΘ. 15

ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 16 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1909

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΟΜΕΝΗ

Καθ' ὅλον τὸ ὀθωμαν. κράτος μετ' ἑξήκοντα ἀργυρὰ . . . 5
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκάλους . . . 3
ἐν τῇ ἑξωτερικῇ φράγκᾳ χρυσᾷ . . . 25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† (Πρόεδρος)
† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος BENIAMIN
† Ὁ ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἱερᾶς Συνόδου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ.

Επίτιμος διευθυντὴς καὶ ἀρχισυντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

Πᾶσα αἴτησις ἢ χρηματικὸν ἔμβασμα ἀπευθυντέα ἐπ' ὀνόματι τοῦ διευθύνοντος τὸ γραφεῖον ἀρχιμ. Καλλ. Δελικάνη. Πᾶσα δὲ πληρωμὴ δεόν ἀπαραιτήτως νὰ φέρῃ τὰς ὑπογραφὰς αὐτοῦ τε καὶ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ λογιστηρίου τῶν Πατριαρχείων κ. Κ. Ἰωαννίδου καθὼς καὶ τὴν σφραγίδα τῆς « Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας ».

Η ΑΝΑΡΡΗΣΙΣ ΤΗΣ Α. Α. ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ ΜΕΧΜΕΤ ΡΕΣΑΤ ΤΟΥ Ε'.

Μετὰ βασιλείαν ἐπὶ τῶν τριάκοντα δύο καὶ μηνῶν ὀκτῶ σχεδόν, ἡ Ἐθνοσυνέλευσις, ἐκ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας συναποτελουμένη, ἐκήρυξεν, ἐν πλήρει συνεδρίᾳ προχθὲς, 14 ἀπριλίου, τὸν σουλτάνον Ἀβδούλ Χαμήτ Χάν τὸν Β' ἐκπτωτὸν τοῦ θρόνου, μετὰ προηγουμένην ἔκδοσιν τῆς νενομισμένης ρήτρας, καὶ ἀνηγόρευσε σουλτάνον συνταγματικὸν τὸν ἀδελφὸν τοῦ ἐκθρονισθέντος μεγαλειότατον Μεχμέτ Ρεσάτ τὸν Ε', ἐν μέσῳ γενικῆς χαρᾶς. Τὸ γεγονός ἀνηγγέλθη περὶ τὸ δειλινὸν εἰς σύμπασαν τὴν πόλιν διὰ κανονισμῶν.

Ἡ Α. Α. Μ. ὁ νέος σουλτάνος ἔδωκε τὸν νενομισμένον ὅρκον ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Στραταρχείου, παρόντων τῶν βουλευτῶν, τῶν γερουσιαστῶν, τῶν ἀνωτέρων τοῦ στρατοῦ βαθμοῦχων, ὑποβαλόντων ἀκολουθῶς τὰς πρόσρῃσεις αὐτῶν εἰς τὸν νέον ἀνακτα. Μεταξὺ τῶν ἐν τῇ τελετῇ παρευρεθέντων ὑπέβαλον τὰ συγχαρητήρια αὐτῶν καὶ οἱ σεβασμ. μητροπολίται Εἰσάνθης καὶ Λέρου μετὰ τῶν μελῶν τοῦ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβουλίου κκ. Π. Καραθεοδωρῇ καὶ Ε. Ζώτου, οἱς συνώδευον ὁ

ἀρχων καπουκεχαγιάς καὶ ὁ πρῶτος τοῦ Συμβουλίου γραμματεὺς.

Ἐπὶ τῇ ἀναρρήσει τοῦ μεγαλειοτάτου σουλτάνου Μεχμέτ Ε', τὴν νύκτα τῆς προχθὲς καὶ χθὲς ὁ πατριαρχικὸς οἶκος καὶ ἡ Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς ὡς καὶ τὰ Μετόχια ἦσαν φωταγωγημένα. — Διαταγῇ δὲ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, διεκόπησαν ἐπὶ διήμερον τὰ μαθήματα τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς.

Ἡ Α. Α. Μ. ὁ σουλτάνος Μεχμέτ Ρεσάτ, γεννηθεὶς τῇ 22 ὀκτωβρίου 1844, τρίτοτοκος υἱὸς τοῦ ἀλῆστου μνήμης σουλτάνου Ἀβδούλ Μεδζήτ, ἀνὴρ νοήμων, πολλὰ μελετήσας καὶ διδάχθεις καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ κατ' ἰδίαν βίου, ἐμπνέει πᾶσι τοῖς ὑπ' αὐτὸν λαοῖς τὴν πεποίθησιν περὶ χρηστοτάτης διοικήσεως, εὐχόμεθα δὲ πάντες Αὐτῷ τὴν ἐξ Ὑψους ἐνίσχυσιν πρὸς τοῦτο καὶ μακρὰν ὑγίειαν, ἐπ' ἀγαθῶ τῶν λαῶν τῆς αὐτοκρατορίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ ἀνάρρησις τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος τοῦ σουλτάνου Μεχμέτ Ρεσάτ τοῦ Ε'. Ἐνθρονιστικὴ ἐπιστολὴ Ἀθανασίου μητροπολίτου Οὐγγροβλαχίας— Ἐκκλησ. χρονικά — Διωγμὸς ὀρθοδόξων ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Ἀνατολικῇ Ρωμίᾳ—Γραμματικὰ καὶ συντακτικὰ ἀβλεπτήματα ἐκκλησιαστικῶν τινῶν ὕμνων, εὐχῶν καὶ ᾠδῶν πνευματικῶν—Δικαστικαὶ ἀγγελίαι.

ΕΝΘΡΟΝΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΟΥΓΓΡΟΒΛΑΧΙΑΣ

Παναγιώτατε δέσποτα,

Τοῦ χειμνήστου προκατόχου ἡμῶν σεβασμιωτάτου ἀρχιεπισκόπου καὶ μητροπολίτου Οὐγγροβλαχίας, πριμάτου τῆς Ρουμανίας καὶ προέδρου τῆς ἱερᾶς συνόδου τῆς ἁγίας ὀρθοδόξου ἀὐτοκεφάλου ρουμανικῆς Ἐκκλησίας κυροῦ Ἰωσήφ Γεωργιάνου πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος καὶ εἰς τὰς οὐρανίους μονὰς μετastάντος, ἡ ἱερὰ Σύνοδος καὶ τὸ νομοθετικὸν συμβούλιον τοῦ ρουμανικοῦ βασιλείου, συνελθόντα ἐν κοινῇ συνεδρίᾳ, δυνάμει καὶ χάριτι τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀνέδειξαν τὴν ἡμῶν ταπεινότητα ἀρχιεπισκοπον καὶ μητροπολίτην τῆς Οὐγγροβλαχίας, ἑξάρχον καὶ πριμᾶτον τῆς Ρουμανίας καὶ προέδρον τῆς ἱερᾶς Συνόδου· ἡ δὲ αὐτοῦ μεγαλειότης ὁ σεπτὸς καὶ θεοσεβέστατος ἡμῶν βασιλεὺς, ἀκολουθῶν ταῖς προγονικαῖς παραδόσεσι τοῦ κράτους, ἠδύκησεν ἵνα μοι ἐγχείρῃ τὴν ποιμαντορικὴν ράβδον τῇ κυρικῇ 8 φεβρουαρίου ἐνεστῶτος ἔτους, ἐπὶ παρουσίᾳ πασῶν τῶν θρησκευτικῶν καὶ πολιτικῶν ἀρχῶν.

Ἀκολουθοῦντες κατὰ γράμμα ταῖς ἀρχαίαις παραδόσεσι τῆς ἁγίας ἡμῶν ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐνισχυθείσαις διὰ τῆς πρὸς πασῶν τῶν αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν ἀδιακόπου ἐφκρυμῆς, προαγόμεθα διὰ τῆς παρούσης ἀδελφικῆς ἡμῶν ἐπιστολῆς πληροφορῆσαι τὴν Ὑμ. Θ. Παναγιότητα περὶ τῆς ὡς εἴρηται ἐκλογῆς ἡμῶν καὶ ἡμᾶ ἐν φιλήματι ἀδελφικῇ περιπτυχθῆναι αὐτὴν, ἧς καὶ ἄλλοτε τὴν εὐλογημένην χεῖρα ἔσχομεν τὴν μεγάλην τιμὴν ἵνα ἀσπασθῶμεν, ὅτε τῷ 1889 προσελθόντες μετ' ἄλλων σεβαστῶν φίλων παρ' αὐτῇ ὑπεβάλλομεν ἐν πνευματικῇ εὐφροσύνῃ τὰ σέβη ἡμῶν τῇ Ὑμ. Παναγιότητι ἐπὶ τῆς πκτριαρχείας, ἧςτινος κατὰ τὸ ἔτος 1885 ἐκηρύχθη τὸ αὐτοκέφαλον τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας—παρκαλοῦντες μετὰ σεβασμοῦ ἵνα συνενώσῃ μετὰ τῶν ἡμῶν τὰς θεοδέκτας αὐτῆς δεήσεις, ἵνα ὁ Κύριος καὶ Σωτὴρ ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐπιδαψιλεύσῃ τῇ ἡμῶν ταπεινότητι τὴν θείαν αὐτοῦ χάριν καὶ δύνανται ὅπως προσηκόντως ἐκπληρώσωμεν τὴν ἀνατεθείσαν ἡμῖν ἐντολήν· διότι ὁμολογοῦμεν, Παναγιώτατε δέσποτα, ὅτι βαρέα εἰσὶ τὰ ἀνατεθέντα ἡμῖν καθήκοντα καὶ ἀπέναντι τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἀπέναντι τοῦ λογικοῦ ποιμνίου τοῦ τεθέντος ὑπὸ τὴν ἡμετέραν ποιμαντορίαν, ἅτινα βαρύτερα καθιστῶσιν αἱ ἀσθενεῖς ἡμῶν δυνάμεις.

Μόνον ἐν τῇ ἀκλονήτῳ πίστει ἐπὶ τὴν ἀπειρον εὐσπλαγ-

χνίαν τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ· μόνον ἐν τῇ ἀκριβεῖ τηρήσει τῶν διατάξεων τῆς ἁγίας καὶ ἀμωμήτου ἡμῶν θρησκείας, τῇ ἐνισχύσει τῶν ἀρχαίων τῆς Ἐκκλησίας παραδόσεων, δογματικῶν καὶ κανονικῶν, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὴν δύνανται τῶν ἁγίων ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ ἐν ἐνότητι τῆς μιᾶς ἁγίας καθολικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἧτις ἐστὶ «στύλος καὶ ἑδραίωμα τῆς ἀληθείας» (Α' Τιμ. 3, 15) ἐλπίζομεν ὅτι τευξόμεθα τῆς δεούσης δυνάμεως καὶ εὐλογηθήσονται αἱ προσπάθειαι ἡμῶν ὅπως ἐκπληρώσωμεν τὰ ἐκ τοῦ ἀνατεθέντος ἡμῖν ἔξιωματος ἀπορρέοντα καθήκοντα, «σπουδάζοντες, πρὸ παντός, τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης» (Ἐφεσ. 4, 3), ὡς λέγει καὶ ὁ ἅγιος Εἰρηναῖος : «Μολονότε· ἡ Ἐκκλησία ἐπεκτείνεται ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης...» διαφύλαξον τὴν πίστιν μετ' εὐλαβείας ὡς εἰ ἔζη ἐν ἐνὶ καὶ μόνῳ οἰκῷ· πιστευσθεῖς αὐτὴν ὡς εἰ εἶχε μίαν καρδίαν καὶ μίαν ψυχὴν· διάδος αὐτὴν, ἔκμαθε αὐτὴν καὶ διδάξον ὡς εἰ εἶχεν ἐν καὶ μόνον στόμα. Μολονότε εἰς τὸν κόσμον· αἱ γλώσσαι εἰσὶν ἀκρίβητοι, ἡ δύναμις τῶν παραδόσεων ἐστὶ μία». Τὸ αὐτὸ ὁμολογεῖ καὶ ὁ ἅγιος Κυπριανός.— «Ἡ Ἐκκλησία εἶναι μία, μολονότε διὰ τῆς διαδόσεως αὐτῆς τὰ μέλη αὐτῆς ἀπέβησαν πάμπολλα.—Ὅτι συμβαίνει ἐν τῷ ἡλίῳ, ὅστις καίπερ πολλὰς σκορπίζων ἀκτίνας ἐστὶν εἷς, τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ· ἐνῷ λάμπει διὰ τοῦ φωτός τοῦ Κυρίου, ἐνῷ διαχέει τὰς ἀκτίνας αὐτῆς ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην, ὁ φωτίζων ἐστὶν εἷς».

Διατηρήσωμεν λοιπὸν τὸν δεσμόν τῆς ἀγάπης καὶ διαγώμεν ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐνότητι, ὡς ἐδώρησεν ἡμῖν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.

Παρκαλοῦμεν καὶ αὖθις τὴν Ὑμ. Παναγιότητα ἵνα ἐξαίτηται ὑπὲρ ἡμῶν τὴν χάριν τοῦ Οὐρανίου Πατρὸς καὶ ἐπικαλεσθῇ τὰς ἀνεξάντλητους αὐτοῦ δωρεάς, ἵνα τῇ θείᾳ αὐτοῦ ἐρωγῇ δυναθῶμεν νὰ κατευθύνωμεν εἰς λιμένα σωτηρίας τὸ ἐμπιστευθὲν ἡμῖν λογικὸν ποίμνιον καὶ οὕτως ἐν καθαρᾷ συνειδήτῃ παρουσιάζωμεν αὐτὸ πρὸ τοῦ δικαιοκρίτου Θεοῦ κατὰ τὴν φοικτὴν τῆς δευτέρας παρουσίας ἡμεῶν.

Ἐπὶ τῇ ἀκλονήτῳ δὲ ταύτῃ πίστει, διατελούμεν τῆς Ὑμ. Θ. Παναγιότητος

ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός καὶ συλλειτουργός

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ μητροπολίτης
ποιμᾶτος τῆς Ρουμανίας.

Ἐν Βουκουρεστίῳ τῇ 26 φεβρουαρίου 1909.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἱερὰ Σύνοδος.—Τῇ δευτέρᾳ σιδηροδρομικῶς ἀφίκετο ἐνταῦθα καὶ ἀπὸ τῆς προχθὲς ἀνέλαβε τὰ ἐν τῇ ἱερᾷ Συνόδῳ καθήκοντα αὐτοῦ ὁ ἐκ τῶν νέων συνοδικῶν μητροπολίτης 40 Ἐκκλησιῶν κ. Ἀνθίμος, ἀντικαθιστῶν τὸν τὴν διετὴ ὑπηρεσίαν αὐτοῦ συμπληρώ-

σαντα πανιερ. μητροπολίτην Λέρου καὶ Καλύμνου κ. Γερμανόν, οὗ ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἐπήνεσε τὴν εὐορκὸν ἐπιτέλεσιν τῶν ὡς συνοδικῶν μέλους καθηκόντων. Ὁ νέος συνοδικὸς σεβασμ. Σαράντα Ἐκκλησιῶν εἰς πρόσρημα κατάλληλον τῆς Α. Θ. Π. ἀπήντησε τὰ δέοντα.

Ἐπὶ ταῖς ἐορταῖς ἐκδίδομεν κατωτέρω τὰς συγχαρητικὰς ἐπιστολὰς τῶν σεβασμ. μητροπολιτῶν Πετροπόλεως καὶ Βελιγραδίου. Πρὸς πάντας τοὺς ἐγγράφως ἐπιστελλαντας ἐγένοντο ἤδη αἱ κατάλληλοι ἀπαντήσεις.

Ἐνθρονιστικὴ ἐπιστολή.—Ἐν ἀρχῇ τοῦ φύλλου ἐκδίδομεν τὴν ἐνθρονιστικὴν ἐπιστολὴν τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Οὐγγροβλαχίας καὶ πριμάτου τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας κ. Ἀλεξάνδρου Μιρονέσκου, τέως ἐπισκόπου Ριμνίκου, ἀναγγέλλοντος τὰ κατὰ τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ. Ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Οὐγγροβλαχίας, σπουδάζας ἐν Ρουμανίᾳ καὶ τὰς θεολογικὰς αὐτοῦ σπουδὰς ἐν Γερμανίᾳ συμπληρώσας, κατετάχθη νέος εἰς τὸν ἑγγαμὸν κλῆρον, καὶ ὡς πρεσβύτερος, Ἀλέξανδρος, ἦν καθηγητὴς τῆς θεολογικῆς σχολῆς τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Βουκουρεστίου. Θανούσης τῆς συμβίου εἰσῆλθεν εἰς τὸν μοναχικὸν κλῆρον, καὶ μετονομασθεὶς Ἀθανάσιος, ἐχειροτονήθη πρὸ δεκαετίας πρὸ ἐπίσκοπος Ριμνίκου. Πρὸ εἰκοσαετίας ἐπεσκέψατο τὴν ἡμετέραν πόλιν καὶ τὸ Ἅγιον Ὅρος.

Μητρόπολις Λέρου καὶ Καλύμνου.—Τῷ μητροπολίτῃ Λέρου καὶ Καλύμνου, συνοδικῇ διαγνώμῃ, ἐχορηγήθη ὁ τίτλος «ἐξάρχου τῶν Σποράδων νήσων» πρὸς τῷ τίτλῳ τοῦ ὑπερίμου, ὃν ἀπὸ τῆς ἀνακηρύξεως τῆς ἐπισκοπῆς εἰς μητρόπολιν ἐπὶ εἰκοσαετίαν ἔφερεν ὁ μητροπολίτης.

Πεντηκονταετηρὶς ἱερᾶς διακονίας.—Τῇ 12 φεβρουαρίου παρελθόντος εἰκοσιπενταετία συνεπληρώθη ἀπὸ τῆς εἰς τὸ ἀρχιερατικὸν ἀξίωμα προαγωγῆς τοῦ γηραιοῦ πατριάρχου πρώην Ἀντιοχείας μακαριωτάτου κ. Σπυρίδωνος, τοῦ ἀπὸ δεκαετίας σχεδὸν ἐν Νεοχωρίῳ τοῦ Βοσπόρου διαμένοντος. Τοῦ εὐφροσύνου τούτου γεγενότος, ἕνεκα τῶν ἐν τῇ Ἁγίᾳ Πόλει συμβάντων, μὴ πανηγυρισθέντος ἐγκαίρως, ἡ Α. Σεβ. Μ. ἐώρτασε τὴν πεντηκονταετηρίδα τῆς εἰς τὸν ἀγιοταφτικὸν κλῆρον κατατάξεως αὐτοῦ, τῇ προ-παρελθούσῃ δευτέρᾳ, 6 ἀπριλίου, καθ' ἣν οἱ οἰκεῖοι καὶ οἱ τιμῶντες τὴν μακρὰν ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ διακονίαν τοῦ γεγαροῦ ἱεράρχου ὑπέβαλον τὰς συγχαρητικὰς αὐτῶν εὐχὰς καὶ προσρήσεις. — Χαριστήριον ἐπὶ τῷ ἐορτασμῷ τῆς χαρμοσύνης ταύτης ἀναμνήσεως φυλλάδιον γράψας ἐξέδωκεν ὁ πανοσιολ. ἀρχιμ. κ. Γαβριὴλ Καραπατάκης, ἀφηγούμενον λεπτομερῶς ἀλλ' ἅμα καὶ συγκινητικῶς τοὺς ὑπὲρ εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν κόπους τοῦ

μακαριωτάτου κ. Σπυρίδωνος, ἰδίᾳ ἀνὰ τὸ κλῆμα τοῦ ἀγιωτάτου πατριαρχικοῦ καὶ ἀποστολικοῦ θρόνου Ἀντιοχείας.

Ἐπιτροπὴ ἀρχιερ. περιουσιῶν.—Ἐν τῇ συνοδικῇ συνεδρίᾳ τῆς παρελθούσης πέμπτης ὀνομάσθη πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἀρχιερατικῶν περιουσιῶν ὁ ἐκ τῶν σεβασμ. συνοδικῶν μητροπολίτης Σωζοαγαθουπόλεως κ. Δωρόθεος, ἀντικαθιστῶν τὸν εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ ἀπελθόντα πανιερ. μητροπολίτην Σεβδίων καὶ Κοζάνης κ. Κωνστάντιον.

Ἅγιον Ὅρος.—ὑπὸ τῆς εὐαγοῦς ἀδελφότητος τῆς ἱερᾶς βασιλικῆς καὶ πατριαρχικῆς μονῆς τῶν Ἰδίων ἡγούμενος τοῦ ἐν Μόσχᾳ ἱερωτικοῦ Μετοχίου διωρίσθη ὁ πανοσιολ. ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀμβρόσιος Ἰδριότης, πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ τὰ καθήκοντα ἐπιτρόπου διεξάγοντος πανοσ. ἀρχιμ. κ. Σωφρονίου, οὗ ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας ἐν Μόσχᾳ λήγει. Ὁ διορισθεὶς ἡγούμενος κ. Ἀμβρόσιος, ἀρχαῖος τελειόφοιτος τοῦ Β' γυμνασίου Ἀθηνῶν, ἠκούσεν ἐπὶ τινα χρόνον ἐν Μόσχᾳ θεολογικὰ μαθήματα, ἐχρημάτισεν εὐδοκίμως ἡγούμενος τῶν ἐν Κανκάσῳ κτημάτων τῆς ἱερᾶς τῶν Ἰδίων μονῆς, καὶ διετέλεσεν ἐπὶ τριετίαν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπίτροπος τοῦ Ἁγίου Ὁρους, αὐστηρὰν καλογηρικὴν πολιτείαν ἐπιδειξάμενος. ὑπὸ τῶν ὁσιωτάτων μοναχῶν τῆς ἱερᾶς βασ. καὶ πατριαρχ. μονῆς Κασταμονίτου ἀνεδείχθη ἡγούμενος αὐτῶν ὁ πανοσιωτ. ἀρχιμ. κ. Στέφανος, χρηματίσας καὶ πρὸ δεκαεσσάρων ἐτῶν, ἀντὶ τοῦ τέως τοιοῦτου πανοσ. ἀρχιμ. κ. Συμεὼν ὑποβαλόντος παραίτησιν. Ἡ ἐγκαθίδρυσις τοῦ νέου ἡγουμένου κ. Συμεὼν ἐγένετο τῇ 23 παρελθόντος μηνός.

Ἀποδόσις εὐχῶν.—Ἀποδοῖς τῷ Θεῷ τὰς εὐχὰς αὐτοῦ, κατὰ τὸ ψαλμικόν, ὑπεδύθη τὸ μοναχικὸν ἔνδυμα ὁ διδάκκαλος τῆς ὀρθοδόξου θεολογικῆς ὁσιολ. κ. Δημήτριος Χατζῆ Δακίηλ καὶ, καταταχθεὶς εἰς τὴν εὐαγῇ ἀδελφότητι τῆς ἐν Ἀγίῳ Ὁρεῖ ἱερᾶς βουλ. καὶ πατριαρχικῆς μονῆς τοῦ Διονυσίου, μετωνομάσθη Χρυσόστομος. Τελειόφοιτος τῆς ἱερᾶς ἐν Χάλκῃ Θεολογ. Σχολῆς, διδάξας καὶ κηρύξας ἐπικρῶς τὸν θεῖον λόγον, ἐν Εὐρώπῃ συμπληρώσας τὰς σπουδὰς αὐτοῦ, μετὰ ζήλου μετελθὼν καὶ τὸ τοῦ δημοσιογράφου ἔργον, ἀπεσύρθη εἰς τὸ τῆς ἀρετῆς παλαφικτὸν ἐργαστήριον, ἐκλέξας τὴν ἱερὰν μονὴν Διονυσίου, ἥς ἐν τῇ πλουσίᾳ βιβλιοθήκῃ δύναται νὰ ἐξκολουθήσῃ ὁ ὁσιολ. κ. Χρυσόστομος Διονυσιάτης, ἀπερισπάστως, τὰς εὐχαρίστους αὐτῷ μελέτας.

Ὀνομαστικαὶ ἐορταί.—Τῇ παρελθούτῃ κυριακῇ (τῶν μυροφόρων) τηλεγραφικῶς ἡ Α. Θ. Π. συνεχίζει τῷ τῇ ὀνομαστικῇ αὐτοῦ ἐορτῇ ἄγοντι μακαριωτάτῳ πατριάρχῃ πρώην Ἱεροσολύμων κ. Νικοδήμῳ, ὡς καὶ τῷ ἐπίσης ἐορτάζοντι πανιερ. μητροπολίτῃ Λιτίτζης—ἡδύχτο δὲ τὰ δέοντα τῷ πανοσιολ. ἐπιτρόπῳ τῆς ἱερᾶς

μονής Σινά καθώς και τῷ πανος. ἀντιπροσώπῳ τῆς ἱερᾶς μονῆς τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου, τῷ μὲν πρώτῳ διὰ τοῦ ἱερολογ. δευτερεύοντος, τῷ δὲ δευτέρῳ διὰ τοῦ πανοσιολογ. Μ. ἀρχidiaκόνου.

Θεόδωρος Πανίδης — Ὑπέρβηνος ἀπεβίωσε τῇ παρελθούτῃ τετάρτῃ καὶ τῇ ἐπιούσῃ ἐκηδεύθη ἐν Τζιβαλίῳ ὁ πεντηκονταετιᾶν ὄλην διευθύνων τὴν ἀλληλοδιδασκτικὴν πρῶτον, εἶτα δ' ἀστικὴν, τῆς συναικίας ταύτης σχολὴν Θεόδωρος Πανίδης. Τῆς κηδείας, δαπάνῃ τοῦ σχολειακοῦ ταμείου γενομένης, ἐξήρχεν ὁ πανερ. μητροπολίτης Βάρνης κ. Νεόφυτος, ὁ καὶ λόγον ἀρμόδιον ἀπαγγέλλας, παρέστη δ' ἐν αὐτῇ διαβιβάζων τοὺς πενθοῦσιν οἰκείοις τοῦ ἐν εὐσεβείᾳ κοιμηθέντος τὰς πατριαρχικὰς ὑπὲρ ἀναπαύσεως αὐτοῦ εὐχὰς ὁ ἱερολογ. δευτερεύων κ. Διονύσιος. Ὁ μακαρίτης Θεόδωρος Πανίδης ἦν αὐστηρὸς τύπος ὁπαδοῦ τοῦ καθήκοντος, μορφώσας ἐν αὐστηρότητι δύο μαθητῶν εὐγνωμόνων γενὰς.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΙΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩ ΠΑΣΧΑ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

A.

Τῷ παναγιωτάτῳ καὶ θειοτάτῳ κυρίῳ κυρίῳ Ἰωακείμ τῷ Γ. ἀρχιεπισκόπῳ Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης, καὶ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ, ἐν Χριστῷ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν χαίρειν καὶ ἐρρῶσθαι.

Ἐπὶ τῇ λαμπροφύρῳ ἑορτῇ τῆς ζωοφόρου Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καθῆκον ἱερὸν λογιζομαι ἵνα προσαγορεύσω Ὑμᾶς, Παναγιώτατε δέσποτα, διὰ τοῦ παγγχαρμοσύνου «Χριστὸς ἀνέστη».

Διὰ τὸ χριστιανικὸν αἶσθημα δὲν ὑπάρχει πράγματι μείζων χαρὰ τῆς δοξολογίας τοῦ ἀναστάντος Χριστοῦ καὶ τῆς συμμετοχῆς τῆς δόξης τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ. Βλῆθεὶς χαμαὶ καὶ μέχρις ἄδου καταπεπτωκὸς διὰ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, ἀπομακρυνθεὶς δὲ τοῦ Θεοῦ διὰ τῆς παρακοῆς αὐτοῦ καὶ τῆς θρασείας παραβάσεως τῆς θείας ἐντολῆς, ὁ ἄνθρωπος ἀπέβη κληρονομία τοῦ θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς, ὡς υἱὸς τοῦ Ἀδάμ, ἐν ᾧ πάντες οἱ ἄνθρωποι ἐγένοντο τέκνα τῆς ὀργῆς καὶ τῆς καταδίκης. Ἀλλ' ἀνέστη Χριστὸς ὁ νικητὴς τοῦ ἄδου καὶ τοῦ θανάτου καὶ διὰ τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ ἐχαρίσατο ἡμῖν τοῖς πιστεύουσιν εἰς αὐτὸν τὴν δόξαν καὶ τὴν μακαρίαν ἀθανασίαν, τὸ φῶς καὶ τὴν χαρὰν ἐν ἀγίῳ Πνεύματι.

Προσαγορεύων τοίνυν τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα ἐπὶ τοῖς ἀρρήτοις τούτοις δώροις τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, δέομαι καὶ εὐχομαι ὅπως τὸ φῶς καὶ ἡ χαρὰ ὑπάρχωσι πάντοτε ἐν τῇ ψυχῇ Αὐτῆς καὶ ὅπως ὁ ἀναστὰς ζωοδότης Κύριος κρατύνῃ τὰς πνευματικὰς καὶ τὰς σωματικὰς δυνάμεις Αὐτῆς ἐν τῇ τὰ μάλα δυσχερεῖ πρωθυεραρχικῇ διακονίᾳ Αὐτῆς, πρὸς δόξαν τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Ἐπὶ τούτοις διαπυνθανόμενος τὰ τῆς πολυτίμου ὑγείας Αὐτῆς καὶ περιπτυσσόμενος Αὐτὴν ἐν φιλήματι ἀγίῳ καὶ ἅμα ἐξαιτούμενος ἑμαυτῷ καὶ τῷ ποιμνίῳ

μου τὰς ἀγίας καὶ θεοδέκτους εὐχὰς Αὐτῆς, διατελῶ μετ' αἰσθημάτων βαθέως σεβασμοῦ καὶ ἀδελφικῆς ἀγάπης

Τῆς Ὑμετέρας παντίμου καὶ περισπουδάστου Παναγιότητος ἐν Χριστῷ ἀφωσιωμένος ἀδελφὸς
ΑΝΤΩΝΙΟΣ

Μητροπολίτης Πετρούπολεως.

Ἐν Πετρούπολει τῇ 21 μαρτίου 1909.

B.

Παναγιώτατε καὶ πανευμενέστατε ἀρχιεπίμην καὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφὲ ἀγαπητέ!

Ἐν ἀδελφικῇ χαρᾷ σπεύδω ἵνα καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο συγχαρῶ τῇ Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι ἐπὶ τῇ λαμπροφύρῳ ἑορτῇ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, προσαγορεύων Αὐτὴν διὰ τοῦ νικητηρίου «Χριστὸς ἀνέστη».

Παρακαλῶ ἵνα ἀποδέξησθε τὸν ἐγκάρδιόν μου χαιρετισμὸν καὶ ἵνα μὴ παύσητε μνημονεύοντες ἐν ταῖς ἀγίαις Ὑμῶν εὐχαῖς καὶ τῆς ἐμῆς ταπεινότητος καὶ τοῦ πεπιστευμένου μοι παρὰ Κυρίου ποιμνίου.

Τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος ἐγκαρδίως ἀφωσιωμένος ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργὸς

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Ἀρχιεπίσκοπος Βελιγραδίου, μητροπολίτης Σερβίας.

Ἐν Βελιγραδίῳ τῇ 23 μαρτίου 1909.

ΔΙΩΓΜΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ ΚΑΙ ΑΝ. ΡΩΜΥΛΙΑ

Κατάλογος τῶν ἀρπαγείσων ἐλληνικῶν ἐκκλησιῶν καὶ σχολῶν μετὰ τῶν προσοδοφόρων κτημάτων αὐτῶν ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Μεσσηβρίας.

Μεσσηβρίας.

- 1) Ἐκκλησία τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς (Μητροπολιτικὴ ἐκκλησία). βυζαντινῆς ἐποχῆς· λίθινη, ἀξίας (10,000) φράγκων ἀρπαγείσα τῇ 30 Ἰουλίου 1906.
- 2) Ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου βυζαντινῆς ἐποχῆς· λίθινη, ἀξίας (15,000) φράγκων ἀρπαγείσα τῇ 10 Αὐγούστου 1902.
- 3) Σχολεῖον λίθινον, ἀξίας (25,000) φράγκων ἀρπαγείσα τῇ 30 Ἰουλίου 1906.
- 4) Βιβλιοθήκη καὶ κτηστραφείσα ἀξίας (20,000) φράγκων τῇ 30 Ἰουλίου 1906.
- 5) Εἰκὼν μεγάλη τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ἀργυρὰ βυζαντινῆ, ἀξίας (50,000) φράγκων ἀρπαγείσα

»	τῷ (1891) εὑρίσκεται εἰς τὸ ἐν
»	Σοφίᾳ βουλγαρικὸν Μουσεῖον.
»	6) Οἰκία ἐκ λίθου καὶ ξύλου δωρη-
»	τῆς Ράλλης, ἀξίας (10,000)
»	φράγκων ἀρπαγείσα τῇ 30 Ἰου-
»	λίου 1906.
»	7) Μαγαζεῖα ἐπτὰ, δωρητῆς Ράλ-
»	λης, λίθινα καὶ ξύλινα, ἀξίας
»	(17,000) φράγκων ἀρπαγέντα
»	τῇ 30 Ἰουλίου 1906.
Ραβδᾶ (χωρίου	8) Ἐκκλησίᾳ ὁσιομάρτυρος Παρ-
»	σκευῆς, λιθίνη, ἀξίας (10,000)
»	φράγκων ἀρπαγείσα τῇ 30 Ἰου-
»	λίου 1906.
»	9) Σχολεῖον λίθινον, ἀξίας (1,000
»	φράγκων, ἀρπαγὲν τῷ 1903.
»	10) Ἀγρός (20) στρεμ. δωρητῆς
»	Σμαρ. Μαγαρίτης, ἀξίας (500
»	φράγκων, κατασχεθεῖς τῇ 30
»	Ἰουλίου 1906.
Ἀγίου Βλασίου χωρίον	11 Ἐκκλησίᾳ Ἀγίου Ἀθανασίου
»	λιθίνη, ἀξίας (5,000) φράγκ.
»	ἀρπαγείς τῇ 30 Ἰουλ. 1906.
»	12) Μαγαζεῖον, λίθινον ἀξίας
»	(1,000) φράγκ. ἀρπαγὲν τῇ
»	30 Ἰουλίου 1906.
»	13) Ἀσβεστοποιεῖον (ὀτζάκι ἀ-
»	σβεστοῦ) ἀξίας (4,000) φράγκ.
»	κατασχεθέν τῇ 30 Ἰουλ. 1906.
Μπάνας (χωρίον)	14) Ἐκκλησίᾳ Προφήτου Ἡλίου λιθί-
»	νη, ἀξίας (2,000) φράγκ. ἀρπα-
»	γείσα τῇ 30 Ἰουλίου 1906.
»	15) Σχολεῖον λίθινον, ἀξίας (1,000)
»	φράγκ. κατασχεθέν τῷ (1900).
(χωρίον)	16) Ἐκκλησίᾳ Ἀγίου Δημητρίου λι-
»	θίνη, ἀξίας (6,000) φράγκ. κατα-
»	σχεθεῖσα τῷ 1906.
»	17) Ἐκκλησίᾳ Ἀγίου Νικολάου λίθιν.
»	ἀξίας (10,000) ἀρπαγείσα τῇ 30
»	Ἰουλίου 1906.
»	18) Σχολεῖον λίθινον, ἀξίας (3,000)
»	φράγκ. ἀρπαγὲν τῇ 30 Ἰουλ. 1906
»	19) Μαγαζεῖον λίθινον, ἀξίας (3,000)
»	φράγκ. ἀρπαγὲν τῇ 30 Ἰουλ. 1906
»	20) Ἐκκλησίᾳ Παναγίας λιθίνη, ἀξίας
»	(10,000) φράγκ. ἀρπαγείσα τῇ 30
»	Ἰουλίου 1906.
»	21) Ἐκκλησίᾳ ὁσιομάρτ. Παρσκευῆς,
»	λιθίνη, ἀξίας (8,000) φράγκ. ἀρ-
»	παγείσα τῇ 30 Ἰουλίου 1906.
»	22) Σχολεῖον λίθινον, ἀρπαγὲν τῷ 1893
»	ἀξίας (6,000) φράγκ.

»	23) Μαγαζεῖα δύο λίθινα καὶ ξύλινα,
»	ἀξίας (4,000) φράγκ. ἀρπαγέντα
»	τῇ 30 Ἰουλίου 1906.
† ὁ Μεσημβρίας ΤΙΜΟΘΕΟΣ	

Κτήματα τῆς Ἑλλήν. Κοινότη. Βάρνης ἀρπαγέντα κατὰ τὰς ἀνθελληνικὰς ταραχάς

1). Ἐκκλησίᾳ Ἁγίου	
Νικόλαος.	ἀξία φρ. 250000.—
2). Σχολὴ ἐν τῇ αὐλῇ	
τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας	» 14000.—
3). Μαγαζεῖον προσοδο-	
φόρον καὶ κελλίον τῆς αὐτῆς	
Ἐκκλησίας	» 7000.—
4). Νοσοκομεῖον ἀοιδί-	
μου Παραστ. Νικολάου	» 160000.—
5). Ἐπιπλ., φάρμακα	
καὶ μηχαναὶ Νοσοκομείου	» 2000.—
6). Ἀμπελος κοινοτικ.	
ἀφιερωθείσα τῷ Νοσοκομ.	» 1000.—
	452000.—

Ἀρπαγέντα μέσον Ἰδιωτῶν.

1). Κατὰ τὰς ἀνθελλ.	
ταραχάς. Ἡ Σουλῆν. Σχολή.	» 60000.—
2). Λαχανόκηπος μετ'	
ἐξοχικῆς οἰκίας	» 40000.—
	100820.—

Καταληφθέντα παρὰ τοῦ Δημαρχου Βάρνης ἄνευ ἀποζημιώσεως.

1). 5 μαγαζεῖα προσο-	
δοφόρα ἐκκλησ. ἀγ. Νικολ.	» 25000.— 25000.—

Καταληφθέντα διὰ δικαστικῆς ὁδοῦ.

1). Μονὴ ἀγ. Κωνσταν-	
τίνου καὶ Ἑλένης, προσο-	
δοφόρος, μετὰ μύλου, δά-	
σους, ἀχυρώων, λειβαδίου	
τὸ ὅλον □ μέτρα 2250	» 100000.—
2). Λαχανόκηπος ἀνή-	
κων τῇ αὐτῇ Μονῇ, προσο-	
δοφόρος, στρέμματα 180	» 72000.—
3). Ἀγροὶ τῆς αὐτῆς	
Μονῆς, προσοδοφόροι, ἐκ	
στρεμμάτων 925	» 92500.—
4). Ἀμπελος τῆς αὐτῆς	
Μονῆς, προσοδοφόρος ἐκ	
στρεμμάτων 52.	» 20800.—
5). Μύλος μετὰ χωρα-	
φίων, προσοδοφόρος, τῆς	
ιδίας Μονῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα	

Κεδίκογλου » 2165.—
309950.—

Δαπανηθέντα παρὰ τῆς κοινότητος ὡς ἔξοδα δικαστικά κατὰ τὸ διάστημα τῆς δίκης τῆς Μονῆς «Ἅγιος Κωνσταντῖνος καὶ Ἑλένη»

1). Δικαστικά καὶ δικηγορικά ἔξοδα Αὐτῆς. . . » 12000.—

2). Δικαστικά καὶ δικηγορικά ἔξοδα τῶν ἀντιδίκων » 10000.—

22000.—

Ὅσα ἐπλήρωσεν εἰς τὸ Νομαρχιακὸν Συμβούλιον Βάρνης δι' ἐπικαρπίαν τῆς Μονῆς κατὰ τὸ ὀκταετές διάστημα τῆς διαδικασίας αὐτῆς.

1). Τῇ 5ῃ Νοεμβρίου 1907 ἐπλήρωσεν . . . » 33959.86
33959.86
943729.86

Ἀρπαγέντα κοινότητ. κτήμ. Καθάρνης

Ἐκκλησ «Ἅγιος Γεώργ.» » 30000.—
2). Σχολή μία . . . » 40000.—
3). μαγαζεῖα προσοδοφ. » 18000.—
4). 50 στρέμμ. χωράφια, προσοδοφόρα . . . » 5000.—
93000.—

Χωρίου Σουγιουτσιοῦκ

1). Ἐκκλ. «Ἅγ. Πέτρος» » 50000.—
2). μία Σχολή . . . » 5000.—
5). Ὑποστακτικὸν προσοδοφόρον ἐκ 3 χιλ. στρεμ. » 200000.—
255000.—

Χωρίου Γιαλῆ-Ἰτσ-Ὀρμάν

1). Ἐκκλησία «Ἅγιος Δημήτριος» » 20000.—
2). Κελλία τῆς Αὐτῆς . . » 4000.—
24000.—

Βαλτοδικίου

1). Ἐκκλ. «Εὐαγγελ.» » 20000.—
20000.—

Δόβριτς

1). Ἐκκλησία . . . » 20000.—
20000.—

ἦτοι τὸ ὅλον ποσό 1333244.86
(ἔπεται συνέχεια).

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΑ ΑΒΛΕΠΤΗΜΑΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΤΙΝΩΝ ΥΜΝΩΝ, ΕΥΧΩΝ ΚΑΙ ΩΙΔΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ

«Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα καὶ νύξ τῇ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνώσιν».

(1η ψαλμός).

Θεὶα πάντως χάριτι καὶ βοηθείᾳ, διδόνων τινὰ ἀπὸ τινος γραμματικὰ καὶ συντακτικὰ ἀβλεπτήματα, διαφυγόντα τὴν προσοχὴν τῶν φιλοχρίστων κ. κ. ἐκδοτῶν καὶ διορθωτῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν βιβλίων, ἐξ ἀπροσεξίας, δὸς δ' εἰπεῖν που καὶ ἐξ ἀγνοίας κατὰ καιροῦ, διαστραφέντα, «ἀμαθία γὰρ θράσος» κατὰ τὸν πολὺν φέρει Θεουκρίδην, καὶ ἀπὸ μακροῦ ἐντὸς τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἱερῶν αὐτῆς δέλτων ἐγκαταρ-
χοῦμενα καὶ ἐνθρονισθέντα, παρὰ τὴν τινὰ τοῦτων ἐνταῦθα, παρκαλῶν τοὺς ἀρμοδίους, ἵνα ἐπισπεύσωσι τὴν διόρθωσιν αὐτῶν τε καὶ εἰ τινῶν ἄλλων, μετὰ τῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, Ἑνετίας καὶ Ἀθηνῶν ἐκδόσεων παραλλαγῶν, τὴν ἄλλως τε τόσον εὐκόλον, ἀνώδυνον, ἀλλὰ καὶ ἰσχυράν, ὅταν ἐπισήμως ἐκ τοῦ κέντρου τῆς ἀνωτάτης ἡμῶν ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς ἐκπηγάζῃ καὶ στερρῶς ἐπιβληθῇ, ἐν συνεννοήσει μετὰ καὶ τῶν λοιπῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐξουσιῶν εἰς τοὺς κ. κ. ἐκδότας, ὅπως οὕτως ὁμοιομόρως καὶ ἀνευ ἀταξίας καὶ συγχύσεως δοξάζηται ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μίᾳ καρδίᾳ ὁ ἐν Τριάδι Θεὸς ἡμῶν καὶ Παντοκράτωρ Δεσπότης.

1. Κομίζεται.

Καὶ δὴ πάμπρωτα. Τὸ α' ἰδιόμελον τῶν ἀποστίχων τοῦ ἡχοῦ πλγ' β' τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης τρίτης εἶναι γεγραμμένον ἐν τῇ 395ῃ σελίδι τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 435, τῆς ἐνταῦθα βιβλιοθήκης τῆς ἱερᾶς μονῆς τοῦ ἁγ. Διονυσίου χειρογράφου «Ἀνθολογίου Ἀκολουθιῶν» τοῦ 12' αἰῶνος ὡς ἐξῆς: «Δεῦτε πιστοὶ ἐπεργασώμεθα προθύμως τῷ Δεσπότῃ νέμει » γὰρ τοῖς δούλοις τὸν πλοῦτον καὶ ἀναλόγως ἕκαστος » πολυπλασιάζωμεν τὸ τῆς χάριτος τέλει· ὁ μὲν σε- » φῖαν κομίζεται δι' ἔργων ἀγαθῶν· ὁ δὲ λειτουργίαν » λαμπρότητι ἐπιμελείτω· κοινωνεῖτω δὲ τῷ λόγῳ » πιστὸς τῷ ἀμύητῳ καὶ σκορπιζέτω τὸν πλοῦτον πένησιν » ἄλλος· οὕτω γὰρ τὸ δάνειον πολυπλασιάζωμεν καὶ ὡς » οἰκονόμοι πιστοὶ τῆς χάριτος δεσποτικῆς χαρᾶς ἀξιοθώ- » μεν· αὐτῆς ἡμᾶς καταξίωσον Χριστέ ὁ Θεὸς ὡς φιλόπρω- » πος» ὥστε παραλλάσσει τοῦ νῦν ἐν τοῖς Τριψύδοις κατὰ τὸ λαμπρότητι ἀντὶ τοῦ νῦν λαμπρότητος, ἀνθ' οὗ ἐν ἐτέρῳ χειρογράφῳ τῆς ἱερᾶς ἡμῶν μονῆς (ἁθ. 422 1στ' αἰῶνος) κεῖται, «λειτουργίᾳ λαμπρότητι» ἐσφαλμένως. Τὸ μετ' αὐτὸ ἐπιμελείτω φαίνεται λελησθέν, διαγραφέν ἐκ τοῦ ἐπιμελείσθω τῆς α' ἴτως καὶ ἀρχικῆς γραφῆς, ὅτε καὶ σαφέστερον ἐξηγεῖται ἡ γενικὴ λαμπρότης· ἢ καὶ ἐκ τοῦ ἐπιτελείσθω ἢ ἐπιτελείτω, ὡς ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 431 καὶ 422 τῆς αὐτῆς βιβλιοθήκης (ἐπιτελοῦμαι προσφέρω θυσίαν, ἀφιέρωσιν, ἐορτάζω· ἐπιτελῶ=ἐκτελῶ, κάμνω τελετὴν,

ἐορτάζω), ὅπερ ἐπιτελείσθω τοῦ γράφοντος μελωδοῦ, ἀδαέ-
στερός τις (ἴσως ὁ αὐτός πανταχοῦ) βλέπων τὴν κατάληξιν
τῶν ἐν τοῖς ἐξῆς εἰς — εἴτω προστακτικῶν, κοινωνεῖτω,
σκορπίετω, ἐξέστρεψεν εἰς τὸ «ἐπιμελείτω», ἐξ οὗ τὸ ἐκ πα-
ραδρομῆς τοῦ ἀντιγραφεῖως ἐπιμελείτω, συγγέαντος καὶ ἐκ-
λαβόντος τὸ κεφαλαῖον τῶν χειρογράφων καὶ χθαρμαλὸν
Τ (τ) μετὰ τῶν περίξ αὐτοῦ μακρῶν κεραιῶν ὡς Μ ἴσως.

Τὸ δὲ πάντων θαρμασιώτερον καὶ ἀσχελεύτων ἔμμενον
(πλὴν ἐνός, περὶ οὗ ἐνδοτέρω) παρμένον εἶναι τὸ **κομιεῖτω**.
Ἐξηρρώθη καὶ τὸ ῥθὸν «κοινωνεῖτω τοῦ λόγου» ἀρθ.
432 ἰστ' αἰών. Θέωνος ἡγουμένου μονῆς Διονυσίου) εἰς δοτ.
τῷ λόγῳ (ὡς καὶ ἐν 431 ἀρθ. ἰστ' αἰών. Κλήμεντος ἡγουμέ-
νου Μ. Διονυσίου, τοῦ καὶ κρινῶς Κουβαῖα) καὶ δὴ καὶ εἰς
αἰτιατικὴν «κοινωνεῖτω δὲ τὸν λόγον (422 ἀρθ. χειρογράφου
τῆς αὐτῆς). Μετετρέπη παρὰ τισι καὶ ὁ ῥθὸς τύπος τοῦ
μέλλοντος τῆς ὀριστικῆς εἰς αὐθυποτάκτον ὑποτακτικὴν
αὐτὸ δάνειον πολυπλασιάζωμεν» ἀντὶ πολυπλασιάζομεν, ὡς
ἀπαιτεῖ ὁ νοῦς τῶν λεγομένων. Ἐν τῇ τοῦ 1802 ἐν Ἀθή-
ναις Πανθέκτῃ ἀρχιμ. Διονυσίου Πύρρου τοῦ θετταλοῦ μάλι-
στα γράφεται «ἐκαστος πολυπλασιάζωμεν..... καὶ..... τὸ
δάνειον πολυπλασιάζωμεν» ἐν δὲ τῷ 422 ἀρθ. χειρογράφου
αὐτοῦ ἡ ὑποτακτικὴ διορθοῦται ὑπὸ νεωτέρου χειρὸς εἰς
ὀριστικὴν μέλλοντα, καλῶς λίαν, διότι πρόκειται νὰ ἐκ-
φρασθῇ ἡ μετ' αἰτιολογίας ἐν συνδέσει λόγου καὶ ἐξαρτήσῃ
τροπικὴ συνέπεια τῶν ἡγουμένων, ὅστις καὶ ἐνοῦται κανονι-
κῶς μετὰ τῆς ἐπομένης αὐθυποτάκτου ὑποτακτικῆς **ἀξιο-
θῶμεν** = ... διότι τοιοῦτοτρόπως (ταῦτα ποιοῦντες, πο-
λυπλασιάζοντες δηλ., ὡς λέγομεν, τὸ ἐχυτοῦ τάχυντον ἐκα-
στος ἔργῳ, λόγῳ καὶ βοηθείᾳ χρηματικῇ) θὰ πολυπλασιάζ-
σωμεν τὸ δάνειον ἡμῖν ὑπὸ τοῦ Σωτῆρος χάρισμα καὶ
οὕτως ὡς ἀξιοθῶμεν = (ἀξιοθησόμεθα) δεσποτικῆς χαρᾶς.

Εἰς δὲ τις ἐθεώρησε πρέπον ἢ ἀπατηθεὶς ἔτρεψεν (ὡς
πολλοχοῦ τοιαῦτα) τὸν ἐνεστώτα τῆς προστακτικῆς τοῦ
μελωδοῦ συγγραφεῖως **κομιζέσθω** ἢ καὶ **κομιεῖται** εἰς
τὸ ἀνυπαρκτὸν **κομιεῖτω** τοῦτο, κομψὸν κατὰ τὸν ἔξω τύ-
πον, εὐφρων, εὐπρεπές, παρηγοῦν κατὰ τὸ ἔξω γράμμα καὶ
τὴν κατάληξιν πρὸς τὰς ἐπομένας **εἰς** — **τω** προστακτικᾶς,
ἀτύστατον ὅμως ἀτυχῶς καὶ γραμμικτικῶς ἀσθήρικτον καὶ
σόλοικον. Παρεῖδεν, ὅ τε πρῶτος ἐκδοῦς, ἀλλὰ καὶ οἱ ἄλλοι
ὥρας ἀνεχόμενοι αὐτό, ὅτι ἡ προστακτικὴ δὲν ἔχει μέλ-
λοντα, ἀνταναπληρούμενον ὑπὸ τοῦ ἐνεστώτος· καὶ ἐξακο-
λουθεῖ λοιπὸν οὕτως ἀπ' αἰώνων καὶ ἐπισήμως ψαλλόμενον
τὸ τῆς μεγάλῃς τρίτης παρνετικὸν τοῦτο ἰδιόμελον, μετὰ
τοῦ **κομιεῖτω**, πανηγυρικῶς ἀνυμνουμένου!

Ἀντὶ τοῦ **κομιζέσθω** δὲν εἶναι ἀπίθανον, ὡς καὶ εἴπομεν,
νὰ ἔγραψε μέλλοντα ὁ μελωδός, ἐξ οὗ εὐνοητοτέρᾳ καὶ ἀνω-
δυνότερᾳ εἰς τὸ **κομιεῖτω** τοῦτο ἐξάμβλωσις. Ὅτι δὲ καὶ
ὁ μέλλων τῆς ὀριστικῆς ἀντικαθιστᾷ τὴν προστακτικὴν ἐν
πολλοῖς, τοῦτο δι' οὐδένα εἶναι μυστήριον. Ἦδη ὁ ἀοίδιμος
διδάσκαλος ἐκεῖνος τοῦ Γένους, ὁ Ἀσώπιος ἐν τῇ 14ῃ σελ.
τοῦ «Περὶ ἑλληνικῆς συντάξεως» (1870) γράφει· «ὁ μέλλων
τῆς ὀριστικῆς ἐκπληροῖ πολλάκις τὰ τῆς προστακτικῆς,

ἐκφέρων ὡς ἀφεύκτως γενησόμενον τὸ δέον γενέσθαι· ὡς
«πρὸς ταῦτα πράξεις οἷον ἂν θέλῃς» = πράξον· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
ἀδιαφόρως ἐνλλάσσομεν τοὺς 2 τούτους χρόνους «Σὺ θὰ
πάρῃς αὐτὰ τὰ χρήματα καὶ θὰ τὰ δώσῃς τοῦ δυστυχοῦς
ἐκείνου... Εἰς τὴν ἐπιστροφὴν ἀγόρασον καὶ ὀλίγον...» ἀντὶ
πάρῃς, δὸς· καὶ πάλιν «θὰ συνέλθῃς βέβαια καὶ θὰ διορθωθῇς,
θὰ μετανοήσῃς ἐν ὅσῳ ἀκόμη ζῆς ἐδῶ καὶ ἔχεις καιρὸν εἰς
τὴν διάθεσίν σου!» = Σύνελθε, διορθώθητι, μετανόησον κατὰ
σχῆμα λιτότητος.

Ἀλλ' εἰς τί ἡ μακρηγορία; τίς ποῖος ὁ μὴ γνωρίζων τὰ
γνωστὰ ἐκείνῃ τοῦ Δεκκλόγου, «Οὐ φρονέσῃς. Οὐ μοιχεύσῃς.
Οὐ κλέψῃς. Οὐ ψευδομαρτυρήσῃς». καὶ ἀμέσως, κατόπιν 4
μελλόντων ἐκ παραλλήλου ἢ προστακτικῆ. «Τίμα τὸν πατέ-
ρα σου καὶ τὴν μητέρα» καὶ πάλιν μέλλων καὶ «ἀγαπήσεις τὸν
πλησίον σου ὡς σεαυτόν» (Εὐαγγ. Ματθαίου ιθ' 18;) Καὶ οἱ
γάλλοι διὰ μέλλοντος ὀριστικῆς ἐκφέρουσιν ἐν ἀπαγορεύσει
τὴν προσταγὴν, παραγγελίαν, ἐντολήν. Ἐν τῇ 185 σελ. τῆς
Grammaire Personneaux ἀναγινώσκομεν· «Ο ἄπλοῦς
» μέλλων σημαίνει ὅτι πράξις τις εἶναι μεταγενεστέρᾳ τῆς
» ἐν ἣ ὁμιλοῦμεν στιγμῆς· ἀλλὰ μεταχειριζόμεθα αὐτὸ
» ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ ἐνεστώτος τῆς προστακτικῆς, πρὸς δήλω-
» σιν προσταγῆς, εὐχῆς· ὡς δὲν θὰ φρονέσῃς (μὴ φρόνεις)·
» «θὰ εὐαρεστηθῇς βεβαίως νὰ συγχωρήσῃς τὴν ἀπουσίαν
μου = εὐαρεστήθητι». «Le futur simple signifie qu'une
» action est postérieure au moment où l'on parle,
» mais il s'emploie quelque fois au lieu du présent
» de l'Impératif, pour marquer un ordre ou un
» souhait».

Ἐν μόνῃ ἀνεπιστός τῇ προρηθείσῃ Πανθέκτῃ Διону-
σίῳ Πύρρῳ τοῦ θετταλοῦ εὐρομεν ἐσχάτως καὶ τὴν γραφὴν
«κομιζέτω» ἀντὶ τοῦ πολυθρῶντου **κομιεῖτω**. Καὶ ἡ διόρ-
θωσις ὅμως αὕτη, εὐφυὲς ἄλλως, ἀπέχει καθ' ἡμᾶς τῆς
ἀληθείας καὶ οὐκ ἐφάπτεται αὐτῆς.

Παρ' ὅλην ἄρα τὴν ἐξέλιξιν καὶ ἐκθεσιν τῶν σκέψεων
τούτων, οὐδὲ ἐν τῶν 4 τούτων **κομιεῖτω**, **κομιζέτω**, **κομιζέ-
σθω**, **κομιεῖται** φαίνεται ὅν τὸ ἐκ τῆς γραφίδος τοῦ συντά-
κτου ἀπορρεῦσαν. Τὸ γνησιώτατον πόρισμα καὶ ἡ ἐγγυάτω
τῆς ἀρχικῆς τοῦ μελωδοῦ γραφῆς εἶναι, πιθανότατα, κατὰ
γε τὴν ἐμήν, τὸ **κομιεῖτω**, οὐπερ ταχυγραφομένου, συν-
ηνώθη τὸ ο μετὰ τοῦ σ, διὰ τῆς μεταξὺ τῶν γραμμάτων
τούτων ἐνωτικῆς γραμμῆς· καὶ ἡ γωνία αὕτη μετὰ τῆς
πρώτης γωνίας τοῦ ἐπομένου Μ, τῆς ἀποτελουμένης ἐκ τῶν
2 πρώτων αὐτοῦ σκελῶν, ἀνεγνώσθη ὡς Μ, εἴτα τὸ τελευ-
ταῖον σκέλος τοῦ Μ ἐξελήφθη ὡς ι κομιεῖτω κομι... καὶ οὕ-
τως ἀνέφυ καὶ ἐξεκολάφθη τὸ **κομιεῖτω** τοῦτο τὸ μέγα ἐκ τοῦ
ΚΟСМΗΤΩ ἐφελκυσθὲν πανταχοῦ διὰ τῆς ταχυγραφικῆς δια-
δοχικῆς ἀβλεψίας καὶ μιμήσεως. Τὴν γνώμην ἡμῶν ταύτην
ἐνισχύει λίαν καὶ ἡ τοῦ Τριφίδου τοῦ 1891 Βενετίας Φοῖνοι-
κος γραφὴ **κομιεῖτω**, ἡ παρακάμψα μὲν οὕτω τὸ ἀνύ-
παρκτον **κομιεῖτω** καὶ σχηματίσασα τὸ ἐμφερέστατον τοῦτο
κομιεῖτω, ὥσει ἐκ τοῦ **κοιμέω**, περιποιῶμαι, καλλιεργῶ,
ἄστοχον δέ.

Τοιούτοτρόπως άριστα καὶ ὁ νοῦς τοῦ ἰδιομέλου τούτου εὐδοοῦται καὶ ἡ ἐπεργασία καὶ ὁ πολλαπλασιασμός τοῦ τάλαντου ζωηρότερον, ἐνεργητικώτερον καὶ συμφωνότερον ταῖς ἐπομέναις τρισὶ προτάσεσι τῆς πρὸς τὸ ἔξω ἐνεργείας καὶ μεταδόσεως σημαντικαῖς ἀνταδείκνυται καὶ ἐξαιρεται. «Ὁ μὲν σοφίαν (ἔχων) κοσμεῖτω (ταύτην) δι' ἔργων ἀγαθῶν». Ὁ μὲν δηλ. πρῶτος, ὁ ἔχων τὴν σοφίαν, πολλαπλασιάζει τὸ ἑαυτοῦ τάλαντον, στολίζων, στεφανῶν, κοσμών αὐτὸ δι' ἔργων ἀγαθῶν· ἔργα ἀγαθὰ διανοούμενος, ἐξευρίσκων καὶ ἐργαζόμενος καὶ πολλαπλασιάζων οὕτω τὸ ἑαυτοῦ τάλαντον· ὁ μὲν σοφίαν κοσμεῖτω δι' ἔργων ἀγαθῶν, ἄτινα, γράφοντι τῷ μελωδῷ, παρίσταντο αὐτῷ καὶ ἐπέπλεον ἐν τῷ νῷ ἐν συνειδήσει ἢ ἀσυναίσθητως τὰ τῆς Α' Τιμοθ. 6' 9 ἀκοσμεῖν ἑαυτὰς... δι' ἔργων ἀγαθῶν... Ἐμφανὲς ἄρα καὶ ἀναντίρρητον ὅτι τὸ ἰδιόμελον τοῦτο, κυματούμενον σάλπ ἀντιγραφῆς καὶ ἀδαρμοσύνης, ἐκλονήθη ἐν πολλοῖς καὶ ἡλλιώθη, ὡς βλέπομεν, διὸ καὶ ἰδοὺ ἡ καθ' ἡμᾶς ἀρχικὴ αὐτοῦ γραφή, ἡ πιθανωτέρα.

«Δεῦτε πιστοὶ ἐπεργασώμεθα προθύμως τῷ Δεσπότῃ» νέμει γὰρ τοῖς δούλοις τὸν πλοῦτον καὶ ἀναλόγως ἕκα-» στος πομπλασιάζωμεν τὸ τῆς χάριτος τάλαντον· ὁ μὲν» σοφίαν, (κόμμα, ἐνν. ἔχων) κοσμεῖτω δι' ἔργων ἀγαθῶν·» ὁ δὲ λειτουργίαν (ἔχων) λαμπρότητος ἐπιμελίσθω¹, κοι-» νωνεύτω δὲ τοῦ λόγου πιστῶς τῷ ἀμυντῷ καὶ σκορπιζέτω» τὸν πλοῦτον πένησιν ἄλλος· οὕτω γὰρ τὸ δάνειον πολυ-» πλάσιάζομεν καὶ ὡς οἰκονόμοι πιστοὶ τῆς χάριτος δεσπο-» τικῆς χαρᾶς ἀξιοθώμεν· αὐτῆς ἡμᾶς καταξίωτον, Χριστέ» ὁ Θεὸς ὡς φιλόφρων. Τοσαῦτα τὰ κατὰ τὴν ταπει-» νὴν ἡμῶν γνώμην. Ἄν δὲ τις ἄλλος γνωρίζῃ τι πειστικώτε-» ρον περὶ τούτου, θὰ ὑποχρέωσιν καὶ ἡμᾶς, δημοσιεύων αὐτό.

(ἔπεται τὸ τέλος)

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΑΤΗΣ

(κατὰ κόσμον Δημ. Χ' Δανιήλ)

(1). Ἡ καὶ Ὁ μὲν σοφίαν κοσμεῖτω δι' ἔργων ἀγαθῶν (ἀνευ κόμματος—τὴν σοφίαν ἑαυτοῦ, τὴν σοφίαν του)· ὁ δὲ λειτουργίαν λαμπρότητος (λαμπρὰν, ἐκ ψυχῆς μεγαλοπρεπῆ, πρόθυμον ἢ καὶ λαμπρότητα—(ἐν λαμπρότητι) ἐπιτελεῖσθω.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν Δικαστήριον

Διατακτικὸν τῆς ὑπ' αὐτ. ἀρθ. 5, καὶ ἡμερ. 19 μαΐου 1957 ἐρήμην κατ' ἐφῆσιν ἀποφάσεως τῆς ἁγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου.

Διὰ ταῦτα

Ἰδοῦσα καὶ τὰ ἄρθρα 77 καὶ ἐπ. 205 καὶ 415 τῶν Ὁδηγῶν, Διτάζουσα ἐρήμην τοῦ ἐφεσιβλήτου καὶ ἀποφασίζουσα παμψηφεί, Δέχεται τὴν ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 6803 καὶ χρονολ. 26 Σεπτεμβρίου 1906 ἐφῆσιν τῆς Εὐτέρπης Βασαρδάκη κατὰ Κλεάνθους Βασαρδάκη καὶ κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 7 καὶ χρονολ. 21 Αὐγούστου 1906 ἀποφάσεως τοῦ ἐν Κίῳ ἐδρεύοντος Πνευματικοῦ Δικαστηρίου τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Νικαίας,

Ἀκυροῦ τὴν ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω ἀριθμὸν καὶ χρονολογίαν ἀπόφασιν τοῦ διαληφθέντος δικαστηρίου,

Ἀπορρίπτει τὴν ἀπὸ 27 ἰουλίου 1906 περὶ διαζεύξεως ἀγωγὴν τῆς νῦν ἐφῆσειούσης Εὐτέρπης Κ. Βασαρδάκη κατὰ τοῦ νῦν ἐφῆσιβλήτου Κλεάνθους Βασαρδάκη ὡς νόμῳ ἀβάσιμον καὶ

Ἐπιτίθησι τῷ ἐφεσιβλήτῳ ὡς ἐρημοδικήσαντι τὰ δικαστικά ἔξοδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ τῶν σχετικῶν πρακτικῶν καὶ δικογράφων ἀνιόντα εἰς γρόσια 432 προκαταβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος, ὡς καὶ τὴν δικηγορικὴν ἀμοιβήν, κατὰ τὸν νόμον.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἀπηγγέλθη αὐθημερόν.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τῇ 9 μαρτίου 1909.

Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ ἀρχιγραμματεὺς 3

Ἀρχιμ. Ἀθανάσιος Πιπέρης.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν Δικαστήριον

Ἡ Χρυστίνα Ν. Κουκούλα, τὸ γένος Παντελῆ Ρούσσου, χριστιανὴ ὀρθόδοξος, ὑπήκοος Ἑλληνίς, ἡθοποιός, καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς, καλεῖται ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον δευτέραν καὶ ὥραν 8 1) 2) εὐρωπαῖστὶ π. μ. μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε δι' ἀντιπροσώπου, νομίμως διωρισμένου, πρὸ τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Πνευματικοῦ Δικαστηρίου, ὡς ἐναγομένη ὑπὸ τοῦ ἐκτελῆς συζύγου Νικολάου Κουκούλα, χριστιανοῦ καθολικοῦ, ὑπηκόου Ἑλλήνος, κατοικοῦ Πέραν Κωνσταντινουπόλεως (δδὸς Γλαγχανὲ ἀριθ. 30), δημοσιογράφου, ἐπὶ διαζεύξει. Ἄλλως ἢ κατ' αὐτῆς ἀγωγὴν περὶ διαζεύξεως δικασθῆσεται ἐρήμην αὐτῆς.

Ἡ παρούσα κλήσις δημοσιευθήσεται τρίς κατὰσυνέχειαν διὰ τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδόμενων φύλλων Ἀ' Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας καὶ Προόδου.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 25 Φεβρουαρίου 1904.

Ὁ πρόεδρος

κ. α. α.

3

† Ὁ Μ. πρωτοσύγκελλος Βενιαμίν

Ὁ Δ' Γραμματεὺς

Ἀρμόδιος Δ. Χαμουδόπουλος.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΡΟΥΣΗΣ

Πνευματικὸν Δικαστήριον

Διατακτικὸν τῆς ὑπ' αὐτ. ἀριθ. 153 καὶ χρονολ. 5 Δεκεμβρίου 1906 ἐρήμην ἀποφάσεως διαζεύξεως.

Διὰ ταῦτα

Ἰδὼν ἄρθρ. 77 καὶ 207 Δικονομικῶν Ὁδηγῶν, Διτάζων ἐρήμην τῆς ἐναγομένης καὶ ἀποφασίζων παμψηφεί, Δέχεται τὴν ὑπ' ἀριθ. 669 καὶ χρονολ. 13 Νοεμβρίου 1906 αἴτησιν περὶ διαζεύξεως τοῦ Ἀναστασίου Μυστακίδου,

Κηρύττει τὸν γάμον αὐτοῦ διαλελυμένον ἀπὸ τῆς Ἑλένης τὸ γένος Στεφανίδου ἐξ ὑπατιότητος ταύτης, παραπέμπει τὸν ἐνάγοντα διὰ τὰς ὕλικὰς ἀπαιτήσεις εἰς τὸ Μ. Ἐκκλησι. Δικαστήριον, εἰς ὃ τὴν ἀρμοδιότητα ὑπάγονται.

Διατάσσει τὴν δημοσίευσιν τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως εἰς τρεῖς κατὰ συνέχειαν ἀριθμούς τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδόμενης Ἀ' Ἐκκλησι. Ἀληθείας τῶν Πατριαρχείων καὶ,

Ἐπιτίθησιν εἰς τὴν ἐναγομένην τὰ δικαστικά ἔξοδα καὶ τέλη ἐκ γρ. 130, ὡς καὶ τὸ τέλος τῆς ἐκδόσεως τῶν διαζευκτικῶν ἐγγράφων ἐκ γρ. 200 προκαταβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος καὶ

Κηρύσσει τὴν παρούσαν ἐπιδεκτικὴν ἀνακοπὴν καὶ ἐφέσεως ἐν τὸς τῶν νομίμων προθεσμιῶν.

Ἐγένετο, ἀπεφασίσθη καὶ ἀπηγγέλθη αὐθημερόν.

Ὁ προεδρεύων

Ἀρχιμ. Ἀγαθάγγελος Ἀπίργης

Ὁ γραμματεὺς

Ν. Νιδός

3

Ἐκ τοῦ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟῦ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1946

Π. 726984